

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 19. De Initio prædicationis Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

MEDITATIO XIX.
DE INITIO PRAEDICATIONIS CHRISTI.

PUNCTA MEDITATIONIS:

- Matt. 4.* I. Relicta Nazareth, IESVS habitavit in Capharnaum, cepitque praedicare Euangelium docēs: pœnitementi & credite, appropinquavit regnū Dei.
- Marc. 1.*
Luc. 4.
- II. Circuibat totam Galileam, docens in Synagogis, & sanans omnem languorem atq; infirmitatem in populo, vt magnificaretur ab omnibus.
- III. Abijt opinio eius vsque in Syriam, offerebantq; ei plurimos, varijs languoribus affectos: quos cum curaret, plurimi ex varijs regionibus sequebantur eum.

FIGURÆ.

- Gen. 49.* I. Iacob in fine vitæ benedicens suis filijs dixit de Nephtalim in cuius finibus Dominus praedicationem suam inchoavit. *Nephtalim ceruus emissus dabit eloquia pulchritudinis.*
- Ioan. 3.* 2. Ionas Propheta à Deo missus, iuit praedictum pœnitentiam in ciuitate Ni-
niue, PRO-

PROPHETIÆ.

1. **E**CCE dedi te in lucem gentium. Esa. 49.
2. **P**opulus qui ambulat in tenebris, vidit lucem magnam, habitantibus in regione Umbra mortis lux orta est eis. Esa. 9.
3. **S**piritus Domini super me, eò quod unxit me, ad annuntiandũ mansuetis misit me, ut mederer contritis corde, & predicarem captiuis indulgentiam, & clausis apertionem, ut predicarem annum placabilem Domino. Esa. 61.
4. **Q**uàm pulchri super montes pedes, annuntiantis & predicantis pacem, annuntiantis bonum, pradicantis salutem. Esa. 52.
Nah. 1.
Rom. 12.

DOCUMENTA.

1. **C**hristus facturus prædicationis suæ Luc. 1. 4.
initium, reliquit Nazareth, patriam suam, quæ erat exigua villula Galilææ, & abiit ad urbem populosam Capharnaû, in qua morabantur Iudæi mixti gentilibus, ut nos doceret, Prædicatorem Euangelicum, ut omnibus liberè annuntiare possit veritatem, imprimis debere exuere omnem inordinatum affectum erga parentes & sanguine iunctos. Secundo debere suo munere fungi ijs in locis, vbi spes apparet vberioris fructus animarum.
2. Christus voluit prædicationem suam auspiciari in regia vrbe Hierosolyma, vbi degebant Principes, omnisq; Iudaica nobilitas, sed in Galilæa prouincia paupercula, in qua erat magna Dei ignorantia, ut intelligat eius Prædica-

dicatores, non esse sectandas cathedras celebres & nobiles, nec aucupādam nominis gloriam & existimationem, sed vtilitatem & salutem animarum.

3. Si Christus medicus cælestis, qui probè nōrat, & quanta esset nostra infirmitas, & quæ medicina ei conueniret, mundo annuntiavit pœnitentiā; quomodo spem salutis habēt, qui longè aliam incunt viam, & nihil pati volūt? & cum totos dies, non aliud quàm peccent, & Deum offendant; tanto opere tamen à pœnitentiæ operibus abhorreant, vt nomen quidē aquis auribus sustineant.

4. Ioanne prædicante, Christus vel tacebat, vel certè nō prædicabat publicè, ac finita prædicatione Ioānis, Christus aggressus est suam, ea re maximam suam humilitatem demonstrans, dum Dominus officio doctrinæ & prædicationis cedit seruo, ad confusionem multorum, qui non modò non inferioribus & æqualibus, sed nec superiorib. cedere dignantur, & se certo quodam modo ipsi Filio Dei anteponunt.

5. Christus in prædicatione imitatus est Ioannem, exordiendo prædicationem ab eodem argumento, quo Ioannes exorsus fuerat. Quod fecit primo, vt Ioannis doctrinam confirmaret. Secundo, vt pudesceret eorum arrogantiam, qui dedignantur imitari bonam aliorum doctrinam, imò redarguunt, & suam tantum venditant, vt soli in pretio habeantur.

6. Dominus in concionibus suis non solum hortabatur populum ad credendum Euangelio, sed etiam ad agendam pœnitentiā. Vnde discimus, ad salutē obtinendam, non sufficere, fidem, qua in Christum credimus, sed agendam insuper pœnitentiam & operibus de-

mon-

monstrandum nos de peccatis commissis dolere.

7. Christus non tantum docebat verbis, sed etiam doctrinam suam confirmabat operibus. & ideo diuulgata vndique eius fama, omnes populi ad eum accurrebant. Sic predicatorum, si velint magnum esse hominum concursum, comparare nomen, & singularem fructum in populo facere, conentur imitari Christum, iungendo sanctæ doctrinæ opera vitæ inculpatæ & religiosa.

8. Euangeliū cōmemorat Christum primò circuissse. Secundo peragrasse Galileã, in qua erāt, Iudæi, gentiles, & homines inopes. Tertio docuisse. Quarto in synagogis. Quinto predicasse Euāgeliū regni. Sexto sanasse omnes infirmitates in populo: vt suo exēplo demonstraret, quales debeant esse Prælati, & Euangelij prædicatores. Et primò quidem, ne sint ignaui & negligentes, sed solliciti & feruentes. Secundo, ne sint acceptores personarum, sed omnibus aequaliter suam doctrinam communicent. Tertio ne circumeant vacui & otiosi, sed doceant, & fructum aliquem faciant. Quarto, vt non tradant doctrinam periculofam vel suspectam, sed sanam & à Doctoribus approbatam. Quinto, ne concionentur de rebus curiosis, & vanis, sed de fructuosis, & animæ salutaribus. Postremo, vt non solum adiumento sint suis subditis, in rebus spiritualibus verum etiam, quatenus poterunt; in necessitatibus temporalibus.

MEDI-